

Okumalarımızı nasıl arttıralım?

Bir abd-i aciz rumuzlu okuyucumuz: “Okulların kapanmasıyla şahsî okuma ve okuma program âdetlerini nasıl arttırabiliriz?”

NEFSİMİZİ KANDIRABİLİRSEK MESELE YOK

Yemeden ve içmeden nasıl yaşama imkânımız yoksa...

Okumadan da manevî hayatımızın gıdasız kalacağını ve ölüme mahkûm olacağını hiç aklımızdan çıkarmayarak...

Bu yeter mi?

Aklımızın bu tesbitini kalbimiz tasdik ediyor.

Vicdanımızın içine sınıyor.

Gözümüz, kulağımız, dilimiz okumaya elverişli elhamdülillah.

Zihnimiz, hafızamız, muhayyilemiz okuduğumuzu algılayacak kudrette.

İşler tatile girmişse, zaman bize daha fazla okuma imkânı sunuyor demektir.

Kırık dökük meşgalelerimiz elini üzerimizden biraz daha çekmiş gibi gözüküyor.

Ama şu nefsimiz var ya... Onu da bir kandırdık mı iş tamam! İnşallah okuyacağız.

MÜŞEVVEŞ MEŞGALELERE DİKKAT!

Ama nefis bu! Plânlarken her şeye tamam diyor; hiç itiraz yok!

İş uygulamaya gelince, iş başa düşünce, haydi deyince bizi satıyor, bizi kendi müşevveş meşgalelerinin peşinde sürüklüyor, bizi yarı yolda bırakabiliyor.

İstediğimiz verimi ve performansı vermiyor.

Biraz akıl, fikir, ruh ve kalp dünyamıza ayak uydurmaya çalışır gibi oluyor; ardından mızıkçılığı tutuyor. İşi durmadan yokuşa sürüyor.

Diyelim ki haber saati diye görünüşte çok masum bir gerekçe ile televizyonun

karşısına sizi oturttu; nice altın dakikalarınızı orada harcatıp tüketebiliyor.

Oysa bizim her bir saatimiz, baki 1 altın kıymetinde; bunu unutmamalı idi.

Azıcık boyun eğmesi karşılığında da rüşvetini, ücretini, aferinini peşin istiyor. O rüşveti, o ücreti bir daha ki himmetinizin önüne koyacak, bundan, bize daha fazla engel çıkarmaya cesaret bulacak.

TANIYALIM; AMA KINAMAYALIM

Okumalarımızı arttırmamız için nefsimizin böyle hilekâr oyunları ile boğuşmaya hazır olmalıyız.

Plân yaparız: Günde meselâ 5 oturum okuma yapmak için. Ama uygulamada hep hilekâr oyunlar hızımızı keser, çok masum gerekçelerle plânımızı aksatır, verimimizi düşürür.

Kendimizi kınamayalım; yok!

Nefsimizi de kınamayalım bu sebeple; hayır!

Çünkü nefsimizin tıynetini böyledir. Kınamakla elde edeceğimiz hiçbir şey yoktur!

Kendimizi kınamakla da kendimize zulmetmiş oluruz. Kendimize güvenimiz kalmaz.

Sadece tanırsak bu bizim işimize yarayabilir. Tanımazsak bu durum bizi çok işletir.

Tanırsak; gardımızı ona göre alırız. Onu kınamakla vakit kaybetmeyiz.

Nefsimizin huyunun suyunun böyle olduğunu, bu büyük meselede bu pest huyun bize daha çok sevap kazandırdığını baştan bilelim, plâna ondan sonra oturalım.

Hani Üstad Hazretleri vesvese için de böyle diyor: “Mahiyetini bilmezsen devam eder, yerleşir; mahiyetini bilersen, onu tanısan, gider.”¹

Nefsimizin de mahiyetini bilirsek, o bize daha fazla zarar veremez!

RİSALE OKUMAKTA İLİM VE TEFEKKÜR İBADETİ VARDIR

Nefsimizi kandıracağımız derslerden birisi Üstadın Yirminci Birinci Lem’a’nın sonuna koyduğu “Bir kısım kardeşlerime hususî bir mektuptur”² başlıklı mektubudur. O mektupta Hazret-i Üstad, evrad ve ezkârı risale okumaya tercih eden kardeşlere şunları hatırlatıyor:

1- Risale okumak beş cihetle ibadet sayılır:

a) En mühim bir mücahede olan ehl-i dalâlete karşı mânen mücahede etmektir.

b) Üstadına neşr-i hakikat cihetinde yardım suretiyle hizmet etmektir.

c) Müslümanlara iman cihetinde hizmet etmektir.

d) Kalemle (yazıp okumakla) ilmi tahsil etmektir.

e) Bazen bir saati bir sene ibadet hükmüne geçen tefekkürî olan ibadeti yapmaktır.

2- Peygamber Efendimiz (asm) "Mahşerde ulema-i hakikatin sarf ettikleri mürekkep şehitlerin kanıyla muvazene edilir, o kıymette olur."3 buyurmuştur.

3- Bir sene bu risaleleri ve bu dersleri anlayarak ve kabul ederek okuyan, bu zamanın mühim, hakikatli bir âlimi olabilir.

4- "Bid'aların ve dalâletlerin istilâsı zamanında Sünnet-i Seniyyeye ve hakikat-i Kur'âniyeye temessük edip hizmet eden, yüz şehid sevabını kazanabilir."4

Bu çerçevede kendi iç dünyamızla mücahede ede ede, inşaallah daha fazla okuma nimetine ulaşabiliriz.

Dipnotlar:

1- Sözlür, s. 248.

2- Lem'alar, s. 171.

3- Gazâlî, İhyâu Ulûmi'd-dîn, 1:6; El-münâvî, Feyzü'l-kadîr, 6:466; el-aclûnî, Keşfü'l-hafâ, 2:561; Süyûtî, câmiu's-sağîr, no: 10026

4- Lem'alar, s. 171; İbni adiy, el-kâmil fi'd-duafâ, 2:739; El-münzirî, et-terğîb ve't-terhîb, 1:41; Taberânî, El-mecmeu'l-kebîr, 1394; Ali bin Hüsâmüddin, Müntehebâtü kenzi'l-ummâl, 1:100; El-heysemî, Mecmeu'z-zevâid, 7:282.